

maand: december

jaar: 2012

nr: 18

GCL - BERICHTEN

Voor(zitters)woordje

Beste GCL-vrienden,

Onlangs kreeg Mark Rotsaert s.j. de Prijs van het Religieuze Boek voor zijn boek *Geestelijke onderscheiding bij Ignatius van Loyola (uitgegeven bij Averbode)*. Het legt treffend uit hoe Ignatius geleidelijk aan zijn ogen voor opent voor God. Een God die er al was natuurlijk. Vervolgens zet die God Ignatius in beweging, in een richting die hij samen met zijn gezellen zoekt en gaat, na intens onderscheiden, verbonden met God in gebed en met de wereld waarin hij leeft.

Dit gegeven inspireert ons als individu, als GCL-groep en als GCL-stuurgroep. In deze GCL-berichten vinden jullie een artikel over het geciteerde boek, waarover Mark is komen spreken op een IgnAN-bijeenkomst in oktober. Daarnaast is er ook een artikel over de zaken waarmee de stuurgroep bezig is. Dit gaat over de peters/meters die contact houden met de lokale groepen, ons vormingstraject voor bestaande en toekomstige groepsbegeleiders, ons initiatief om werkmateriaal voor groepen te bundelen en ons opzet om voor nieuwe mensen onthaalgroepen op te richten en hiervoor een parcours uit te tekenen. Doorheen contacten met geïnteresseerden voel ik een oprechte vraag naar een fundament en de wens om zich in te schrijven in een dynamiek van zoeken naar God in ons dagelijks leven. Die dynamiek wensen we jullie verder toe in de lokale GCL-groepen. Een dynamiek die reeds gedurende 450 jaar GCL in beweging zet.

Ivo Raskin, voorzitter GCL-Vlaanderen.

Een bepaalde kijk op de wereld

*Met Kerstmis vieren we dat God in onze wereld gekomen is. Hoe kijken wij naar die wereld? Hoe keken Ignatius en pater Arrupe naar de wereld? Dit is een uittreksel uit een lezing van pater François Boëdec, hoofdredacteur van het Franse maandblad **Croire Aujourd'hui**. De tekst verscheen eerder in Nederlandse vertaling in het tijdschrift voor ignatiaanse spiritualiteit **Cardoner**.*

Ik herinner mij dat vijftig jaar geleden, toen ik op het punt stond in te treden bij de jezuiteten, ik getroffen werd door de woorden van de voormalige algemeen overste van de Sociëteit van Jezus, pater Arrupe. Hij schreef: "In mijn werkkamer hangt een foto van de aarde, die genomen is tijdens een ruimtereis. Ik heb die gekregen van de astronaut Lovell. De aarde staat er bijzonder scherp op afgetekend. De foto herinnert mij eraan dat we twee dingen nodig hebben: we moeten plaatselijke kwesties heel scherp zien, en evenzeer inzien wat deze problemen voor de hele planeet betekenen. Ik ben ervan overtuigd dat alleen voor een dergelijke manier van zien een echte toekomst is weggelegd."

Niet lang daarna ontdekte ik dat deze kijk op de wereld, vijf eeuwen later, dezelfde was als die van de heilige Ignatius. In de Geestelijke Oefeningen vroeg hij "de personen te zien, groep na groep. Eerst die op het aardoppervlak, in een zo grote verscheidenheid van kleding en gedrag: de een blank en de ander zwart, de een in vrede en de ander in oorlog, de een huilt en de ander lacht, de een is gezond, de ander ziek, de een wordt geboren en de ander sterft, enz." (GO 106).

Sindsdien heb ik wat beter begrepen waarom een bepaalde kijk op de wereld zo belangrijk was. Hoe kan men immers God zoeken en Hem willen liefhebben, als men niet naar die door Hem geschapen wereld kijkt en naar al haar bewoners, “gevormd naar zijn beeld en gelijkenis”? Door de menswording van zijn Zoon – Ignatius legt grote nadruk op die menswording – zien we hoe God ons met nadruk schijnt te zeggen: “Juist in deze Mij dierbare wereld zend Ik mijn Zoon, werkelijk mens en werkelijk God.”

Omdat het Woord is vlees geworden, moeten we de wereld op een nieuwe manier gaan verstaan. Ignatiaanse spiritualiteit kan ons ertoe brengen ons af te vragen: hoe spreken wij eigenlijk van het werk van God? Tegenwoordig is men, ook in de kerk, sterk geneigd om met ontgoocheling naar de wereld te kijken. Een wereld die sneller dan ooit in beweging is. Een wereld die ons verbijstert en waarvan bepaalde kanten ons soms vreemd, ja zelfs vijandig en bedreigend voorkomen. En eerlijk gezegd: er is soms reden om ons zorgen te maken. Wat ziet men vaak, in welke richting men ook kijkt? Geweld in allerlei gedaanten, corruptie, tegenstellingen tussen het Noorden en het Zuiden, fundamentalisme en onverzoenlijkheid op godsdienstig gebied, aantasting van het milieu,... Hoe kunnen we opgewekt blijven en niet ten prooi vallen aan een pessimisme dat geleidelijk onze innerlijke dynamiek sloopt?

En toch... Met hoeveel vreugde lees ik het begin van **Gaudium et spes**: “De vreugde en de hoop, het verdriet en de angst van de mensen van vandaag, vooral

van de armen en van hen die hoe ook te lijden hebben, zijn evenzeer de vreugde en de hoop, het verdriet en de angst van de leerlingen van Christus: er is werkelijk niets bij mensen te vinden dat geen weerklank vindt in hun hart.”

God is werkzaam in deze wereld in de mate waarin wij daarmee instemmen; en zijn scheppingsarbeid wordt met ons voortgezet. In één woord, “niet alles is naar zijn mallemoer!” Omdat God zo betrokken is bij de schepping, moeten wij een positieve kijk hebben op het scheppingsgebeuren, waaraan Hij wil dat wij samen met zijn Zoon deelnemen. De ignatiaanse spiritualiteit leert ons geen angst te hebben voor de wereld, maar die te leren kennen, te begrijpen, lief te hebben en met een verwachtingsvolle blik te bezien, zoals Christus ieder van ons beziet.

Die blik waarmee Christus ons, de wereld, beziet is niet naïef of zoetelijk. Integendeel. En ook wij dienen een blik te hebben die scherp ziet, zonder naïviteit. We weten het maar al te goed: niet alles wat op aarde gebeurt is werk van God. Er is zoveel wat mensen ontluistert en de wereld misvormt. We moeten een juist standpunt innemen ten opzichte van de ons omringende werkelijkheid. Dat veronderstelt dat wij meevoelen met de verlangens van de mensen in onze tijd; daartoe is soms een breuk vereist, die soms met de moed van de Geest duidelijk gemaakt dient te worden.

François Boëdec s.j.

Voor een gesprek

1. Als jij naar de wereld om je heen kijkt, zie je dan vooral zorgwekkende dingen, of ook tekenen van hoop en vertrouwen? Zou God in deze wereld werkzaam zijn?
2. In de Beschouwing van de Menswording vraagt Ignatius ons te overwegen hoe de drie goddelijke Personen naar de aarde kijken, en vervolgens besluiten dat de Zoon mens zal worden om de wereld te verlossen (Geestelijke Oefeningen, 102). Wat betekent het voor jou dat God precies in deze wereld naar ons toe gekomen is?
3. “De vreugde en de hoop, het verdriet en de angst van de mensen van vandaag...” (Gaudium et spes): vindt dat weerklank in mijn hart?

N.a.v. de voorstelling en de bekroning van zijn recente boek heeft Mark Rotsaert s.j. op 13 oktober voor IgnAN (Ignatiaans Apostolisch Netwerk) enkele inleidingen gegeven. Deze gingen naar de kern van onze ignatiaanse spiritualiteit en kunnen voor ons als GCL bruikbare richtingaanwijzers zijn voor gebed en onderscheiding. Ivo Raskin vertegenwoordigde GCL-Vlaanderen op deze IgnAN-dag en neemt ons mee in de wereld van Ignatius.

Begin van onderscheiding

Zoals het in Het verhaal van de pelgrim beschreven staat, had Ignatius op zijn ziekbed diverse gedachten. Gedachten over zijn leven als ridder en hoe hij daarbij eer zou kunnen behalen en gedachten over hoe hij God zou kunnen dienen. Beide types gedachten maakten hem vreugdevol op het moment. Hij was echter verbaasd toen hij vaststelde dat na een tijdje, sommige van die gedachten hem achterlieten in een zekere vorm van blijvende vreugde en voldoening, terwijl andere gedachten een vorm van dorheid of droefheid nalieten. Dit was het begin van onderscheiding. Stilaan schreef hij de eerste vorm toe aan de goede geest, de andere gedachten die hem maar eventjes blij maakten aan de boze geesten.

Vrij worden

Zo is hij stilaan op de golflengte van het evangelie gaan leven, een grondhouding waarin de liefde een overwicht haalt op het egoïsme. De bewustwording dat we als mens vrij kunnen zijn om te kiezen is hierbij cruciaal. Het vrij worden is niet altijd zo makkelijk. We worden beïnvloed door onze cultuur, onze familie, onze maatschappij enz. We moeten ons niet noodzakelijk hiertegen afzetten, wel er afstand van nemen om vrij te kunnen kiezen. Het is een oefening in het loskomen. Er zijn ook onze eigen beperkingen. Ook die moeten we leren aanvaarden, pas na het zien en erkennen van onze grenzen kan er groei zijn.

De rol van het gebed

De keuze zelf kan groeien vanuit het gebed. Natuurlijk nemen we vele beslissingen zonder gebed. Je kan zelfs zeggen dat gebed –en in de brede zin de Geestelijke Oefeningen- een omweg vormen om te kiezen. Maar de kracht hiervan is dat we onze keuze kunnen laten rijpen, langs verschillende kanten bekijken en niet in het minst vanuit de vraag of mijn keuze mij zal leiden tot en vorm van duurzame vreugde.

Het bidden met de Schrift is hierbij een bevoorrechte werkvorm. Je leeft je in in de tekst en gaat in het verhaal staan. Je laat je raken door hoe Jezus omging met de mensen, in een dynamiek van liefhebben en dienen. Er kan dan een vonk verspringen, een oproep die je voelt naar je eigen leven. Na het gebed is het

Enkel vragen

Kun je in je eigen leven keuzemomenten vinden waarbij het Evangelie of een gelovige houding bewust heeft meegespeeld?

Ben ik zelf bewust in welke mate mijn denk- en leefgewoonten worden beïnvloed door mijn omgeving? Waarin uit zich dat? Op welke punten laat ik me niet zomaar leiden door mijn maatschappelijk milieu?

Probeer ik wel eens met een stukje Evangelie te bidden? Wat helpt daarbij?

Neem enkele belangrijke keuzemomenten uit je leven. Zijn die gegroeid in een tijd van vrede, geluk, harmonie? Zijn er beslissingen die je genomen hebt in een tijd van onrust, ontgoocheling of moedeloosheid? Hoe kijk je daar op terug?

belangrijk even terug te blikken. Wat heeft dit met mij gedaan, was er een gevoel van rust, vrede of eerder een weerstand over iets dat je niet wil toelaten? Of misschien was er helemaal niets? Door dit regel-

matig te doen, wordt het evangelie niet langer een algemene regel, maar een levend Woord en leidraad in je leven. Je voelt je bemind door God en je wil hieruit gaan leven en handelen.

Kiezen

En hoe wordt dit dan zinvol in het maken van keuzes? Door je afwisselend in te leven in de verschillende keuze-opties en te peilen welke optie het best samenvalt met de diepte die je gecreëerd hebt bij het bidden; die optie waarin het evangelie het best gestalte krijgt. Dit staat in groot contrast met kiezen vanuit een negatief gevoel, een zich afzetten tegen iets of kiezen in een moment van onrust. Ignatius raadt aan om dan de keuze uit te stellen.

Na de beslissing is er moment van evaluatie en bevestiging. Dit kan doorheen gebed, doorheen echo's van mensen, bijv. je GCL-groep, je begeleider, je naaste. Doorheen wat er in je verdere leven gebeurt. De terugblik of het levensgebed is hierbij waardevol om je alerter te maken.

Een beslissing hoeft niet noodzakelijk finaal en definitief te zijn. Ze kan verder verdiept en verfijnd worden.

*Ivo Raskin,
voorzitter GCL-Vlaanderen
lid van GCL-groep Kairos*

'DIALOGUE AVEC MON JARDINIER'

filmvoorstelling met nabespreking

(op zaterdag 6 oktober 2012 van 13.30 uur tot 17.45 uur in : "Zomaar een dak" ANTWERPEN)

Een 15-tal leden van naburige GCL-groepjes alsook enkele niet-leden hebben eerst gekeken en daarna op basis van een aantal vragen uitgewisseld rond de film waarin een succesvolle Parijse schilder in artistieke crisis terugkeert naar zijn geboortedorp en ouderlijk huis op het Franse platteland. Om de tuin opnieuw in orde te brengen, neemt hij een tuinman in dienst, een gepensioneerde spoorwegaarbeider, die ook een oude jeugdvriend blijkt te zijn. Ze halen herinneringen op en praten over hun hedendaagse besommeringen en dilemma's, van liefde en kunst tot leven en dood. Langzaam ontstaat er een innige vriendschap tussen beiden en een grote zorgzaamheid van de schilder, die er een totaal verschillende levensstijl en visie op nahoudt, voor zijn tuinman, die ernstig ziek blijkt te zijn. Deze zorgzaamheid (zij het ingehouden: want de schilder kan de ziekte niet bespreken met zijn vriend) tekent de omslag in het leven van de schilder, die zich ook met meer aandacht richt naar wat zijn omgeving belangrijk vindt.

Samen naar een film kijken en daarover uitwisselen, is een variatie op de uitwisseling die we gewend zijn rond een (evangelie)tekst. Op die manier kunnen we elkaars gids zijn, ook al zien we elkaar slechts op de filmvoorstelling.

Stefaan Van Roey
lid van de GCL-groep Samuel

Advent

Jezus Christus,
wij vinden het wachten lang
tot de nieuwe aarde komt
waar het goed is om te wonen.
Of moeten wij echt
in de kleine tekenen geloven
van zieken die worden verpleegd
en van mensen die anderen helpen?
Uw toekomst ligt in onze handen,
als wij aan vrede en rechtvaardigheid werken.
Is het niet sensationeler dan dat?
Leer ons geloven dat Gij het zijt,
dat wij geen ander
moeten verwachten.

Kerk & Wereld

GCL-Vlaanderen

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ivo Raskin – Warotstraat 19A - 3020 Herent – 016/68 01 51 – info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Pieter-Paul Lembrechts s.j. – Drongenplein 26 – 9031 Drongen – 09/216.64.27 – pp.lembrechts@oudeabdij.be

Redactie GCL-berichten: Renate Cauwels, Pieter-Paul Lembrechts s.j., Ann Sieuw, Cecilia Vanneste (gcl-berichten@telenet.be)

Vormgeving: Pascal Veeckman

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €6 (Nederland €7,50).

GCL-rekeningnummer: 446-6611671-97 (Nederland: IBAN-nummer: BE54 4466 6116 7197 - BIC: KREDBEBB)

Beleidsweekend GCL- stuurgroep op 21-22 september 2012.

Het wordt een jaarlijkse gewoonte. De stuurgroep komt een half weekend bijeen in de abdij van Drongen en houdt een terugblik op de voorbije werking om daarna te onderscheiden welke stappen in de toekomst vruchtbaar kunnen zijn om GCL-Vlaanderen, dat betekent haar leden en groepen, nog meer te doen groeien als 'gemeenschap in ignatiaanse spiritualiteit';

We zijn dankbaar te mogen vaststellen dat al onze groepen zeer gemeenschappelijke kenmerken vertonen die GCL karakteriseren, die GCL onderscheiden van andere groepen zoals Taizé, Bijbelgroepen, gezinsgroepen, ... We komen bijeen om met elkaar te delen hoe we ons geloof beleven in het dagelijkse leven, om elkaar hierin te steunen, elkaar op de levensweg verder te helpen vanuit ons geloof in Christus. De contemplatieve dialoog is een uitverkoren middel om de gesprekken vruchtbaar te laten verlopen. Het gebed en het zoeken -iedereen met vallen en opstaan- verbindt ons.

De GCL-dag op 25 maart 2012 was een succes: 55 leden, zowat bijna de helft, waren aanwezig om samen uit te wisselen, elkaar te ontmoeten en te vieren.

De kerntaak van de stuurgroep is groepen en leden ondersteunen. We zijn dan ook blij dat het vormingsaanbod onder de vorm van concreet werkmateriaal vorderingen maakt. Wauthier de Mahieu s.j. heeft fantastisch werk geleverd door zijn artikelenreeks 'Aarden in de ignatiaanse spiritualiteit' van vroegere tijdschriften te herwerken en te bundelen tot een geheel. Intussen zijn we bezig zo'n 48 Franse fiches in een Vlaams en eigen kleedje te stoppen. Beide uitgaven zijn typisch ignatiaans en volgen het verloop van de Geestelijke Oefeningen. Ook een kleine bibliotheek met boeken zal worden aangelegd.

We zijn ook dankbaar dat her en der nieuwe mensen zich aanbieden om GCL-lid te worden. De grote taak wacht ons nu om deze mensen een goede 'thuis' te bezorgen waar ze volop hun verwachtingen, vaak heel uitgesproken ignatiaans, kunnen inlossen. Omdat het steeds moeilijker wordt nog bestaande groepen te vinden waar we hen kunnen herbergen, zullen we dit jaar starten met 'onthaalgroepen'. Dit zijn groepen waar ze voor één jaar terecht kunnen in afwachting van een andere groep. Die onthaalgroepen zullen hen intussen op weg zetten en inwijden in onze manier van bijeenkomen, uitwisselen, ... Enkele stuurgroepsleden zijn op dit ogenblik een traject aan

het uitwerken. Materiaal van buurlanden wordt daarbij ter inspiratie gebruikt. Wordt dus vervolgd.

Nieuwe groepen veronderstellen ook nieuwe begeleiding van deze groepen. Het aantal jezuïeten die kunnen begeleiden, neemt af. En eigenlijk zijn we een leken-gemeenschap. Dat betekent dat we ook leken moeten opleiden, met hulp van de jezuïeten die hun kennis van de ignatiaanse spiritualiteit overbrengen. Pieter-Paul Lembrecht s.j., onze nationale GCL-begeleider, heeft het voortouw genomen en komt eenmaal per trimester samen met een mix van bestaande en toekomstige geestelijke begeleiders om na te denken met en steun te geven aan elkaar. We noemen dit het project van de permanente begeleiding van onze begeleiders ☺.

En verder nog? Volgend jaar vieren we GCL 450 jaar. Wat doen we met GCL-Vlaanderen om dit niet zomaar voorbij te laten gaan? We zijn er nog niet helemaal uit... We zouden graag een nieuwe folder uitgeven, een artikel in *Tertio* laten verschijnen. We beraden ons nog of we nog een gemeenschappelijk aanbod aan de groepen kunnen geven. We plannen wellicht iets voor november 2013.

Hier en daar vindt een filmproject plaats waar groepen uit de buurt elkaar eens ontmoeten. Dat verheugt ons. Ook andere vormen van onderlinge ontmoeting moedigen we sterk aan. De peters en de meters proberen contact te houden maar omgekeerd ook, mag elke groepsverantwoordelijke de peter of meter contacteren voor hulp of vragen.

Volgend jaar vindt het 5-jaarlijks wereldcongres plaats in Beiroet. We houden ons hart vast, nu ook het geweld in Israël oplaait. Iedere nationale gemeenschap wordt gevraagd dit congres plaatselijk voor te bereiden.

Eind december staat een uitwisseling met een groep jezuïeten op het programma. Het 'Jezuïetenforum', een groep jezuïeten van de jongere generatie, heeft ons uitgenodigd om een dag na te denken rond wat ons bindt en/of verschillend maakt. Van daaruit kan misschien iets nieuws groeien dat beiden een stimulant geeft.

Ik wil me graag aansluiten bij het voorzitterswoordje van Ivo: We voelen een dynamiek die onze GCL doet groeien als een gemeenschap waarin God aanwezig is in het dagelijks leven van elkeen. Het is aan ieder van ons om dit in de eigen omgeving uit te stralen en andere mensen te begeisteren.

Ann Sieuw
Eurolink, lid stuurgroep.
Groep 'Yes'.

We feesten in 2013!

GCL-Vlaanderen wil dit vieren door haar steentje bij te dragen aan een aantal grote evenementen die over de grenzen heen georganiseerd worden. Neem dus uw agenda... en boek de volgende bestemmingen!

- 1) De wereld GCL organiseert een pelgrimstocht Liège-Rome. Pater Leunis s.j., stichter van de GCL in 1563, was immers een Luikse jezuïet.
In het eerste **weekend van april, nl. 6-7 april 2013** zou het startschot moeten gegeven worden en zal een deel van het traject in België gestapt worden. De Waalse CVX zou de organisatie op zich nemen, bijgestaan door onze Vlaamse GCL. Meer nieuws volgt nog zodra alles definitief vastligt.
- 2) Een tweede groot en leuk evenement is het 'Europees CLC summer camp' dat van 11-17 augustus in het hartje van Transylvania, Roemenië, plaatsvindt. Het is een boeiende alternatieve familievakantie in de GCL-spiritualiteit: Ontspanning, gebed, gemeenschappelijke programma's, uitstappen, spelen, ... en heel veel GCL'ers leren kennen.

Informatie kan je vinden op www.protraditio.ro.
- 3) Wellicht vindt nog een internationale retraite plaats in de grote vakantie maar hierover hebben we nog te weinig gegevens.

We willen vanuit GCL weer graag **agenda's van het jaar 2013** inzamelen voor de gedetineerden van de gevangenis van BRUGGE waar Leo De Weerd s.j. als aalmoezenier werkzaam is.

Kun je ons helpen?

Je kunt ze afgeven met vermelding dat de agenda('s) bestemd zijn voor Leo De Weerd s.j.
-bij *Zomaar een dak* in de Prinsstraat 32, 2000 Antwerpen (weekdagen tussen 12 en 14u)
-op het secretariaat van het Provinciaal, Koninginnelaan 141, 1030 Brussel,
- op het secretariaat van de Oude Abdij te Drongen (tijdens de kantooruren) of op de eerste zondag bij *Voedsel voor onderweg*,
-in het Jezüitenhuis te Heverlee, Waversebaan 220, 3001 Heverlee (weekdagen 8-19u)

Lukt dit niet, neem dan contact op met gcl.berichten@telenet.be en we kijken hoe de agenda's bij Leo komen.

VAN HARTE DANK!

Bijeenkomst van de eurolinks van GCL Europa van 1-4 november 2012 in Oostenrijk.

We vonden elkaar in een bezinningshuis in St. Pölten, een stadje, op ongeveer 50 km van Wenen.

18 landen waren op het appel: Portugal, Ierland, Engeland, Frankrijk, België, Luxemburg, Duitsland, Zwitserland, Italië, Malta, Polen, Oostenrijk, Slovenië, Kroatië, Slowakije, Hongarije, Litouwen en Roemenië (deel Transylvania).

Enkel Spanje en Letland ontbraken.

Het hoofddoel was telkens: gemeenschap opbouwen en leren van elkaar!

Ik ontdekte bijvoorbeeld dat Ierland een 50-tal GCL-leden heeft; Engeland telt er 300; en Portugal, dat ongeveer evenveel inwoners als België rijk is, telt ± 1.100 leden. Ter vergelijking: ongeveer 450 Belgen zijn GCL'er (GCL-Vlaanderen en de Waalse CVX samen).

We hebben gebeden, gevierd, geluisterd, uitgewisseld, gelachen en gezongen!

We hebben nagedacht over de essentie van het GCL-zijn.

Als individu en als gemeenschap, worden wij uitgenodigd om in Gods woord te staan en actief deel te nemen aan het gesprek met de Vader, de Zoon en de Geest.

We zoemden ook in op 450 jaar GCL, dat in 2013 zal worden gevierd. Er is ondermeer een pelgrimstocht van Liège naar Rome. Begin april wordt het startschot gegeven. Meer informatie volgt.

Geert Dutry

*Lid van de stuurgroep en lid van de GCL-groep Samuel
Gezonden door Ann Sieuw, Eurolink.*

Gezocht: GCL'er met grafische talenten om onze website in een fris, aantrekkelijk kleedje te stoppen dat nadien onderhoudsvriendelijk is.

Ivo wacht hoopvol op jouw mailtje voor een afspraak:

info@gclvlaanderen.be